

L'edició 2010, el 5 de juny, la tornarà a organitzar el Moto Club Manresa, com els dos últims anys

L'Escuderia Vall del Tenes deixa la Pujada en Costa per un desacord amb l'Ajuntament de Sant Feliu

Sant Feliu de Codines

R.S.

L'Escuderia Vall del Tenes Sant Feliu de Codines Club Esportiu, organitzadora de 14 edicions de la Pujada en Costa a Sant Feliu, es desvincula d'aquest esdeveniment. El motiu és un profund desacord amb l'Ajuntament de Sant Feliu, a qui els responsables de l'escuderia acusen de negar-los la subvenció, els permisos i d'imposar la presència d'"un amic de l'alcalde, Pere Pladevall" en l'organització, entre altres coses. Per la seva banda, Pladevall ha negat rotundament aquestes acusacions i ha aclarit que fa dos anys que aquesta escuderia "s'ha desentès completament de la cursa", i per això els consistoris de Sant Feliu i Bigues cedeixen el pes de l'organització al Moto Club Manresa i a l'ex-pilot santfeliuenc, Antoni Font.

En un contundent comunicat, l'Escuderia Vall del Tenes explica que els seus representants es van reunir amb Pladevall "i no van arribar a un acord". "En aquesta reunió, el senyor alcalde ens va comunicar que desbancaven l'Escuderia Vall del Tenes com a entitat esportiva de Sant Feliu de Codines, de la subvenció anual i, a més a més, ens van negar els permisos per a la seva organització. Tot això per no voler admetre dins de l'orga-

Amb 31 edicions, la Pujada en Costa és una de les proves amb més tradició del calendari català de curses populars

nització de la Pujada un amic del senyor alcalde, Pere Pladevall. També ens obligaven a comprar uns materials a aquest senyor i, a més a més, autoritzant l'escuderia del Bages, amics d'aquest senyor i del senyor alcalde, a organitzar la Pujada i donant-los tota la nostra subvenció i més".

Pere Pladevall dona una versió molt diferent d'aquesta reunió, que va tenir lloc l'octubre passat. "Feia dos anys que aquesta gent no feien la cursa, i l'any passat la vam impulsar des dels ajuntaments, amb la col-

laboració d'un antic campió local, l'Antoni Font. Però, per qüestions de llicències federatives, només la vam poder fer de motos. A l'octubre, ens vam reunir amb l'escuderia Vall del Tenes, amb el Moto Club Manresa i amb representants de l'Ajuntament de Bigues per veure si podíem sumar esforços i tornar a fer la Pujada amb cotxes i motos, com antigament. Però aquesta gent va venir a la reunió a insultar i a amenaçar. Al final, vam quedar que ja ens dirien alguna cosa, però va arribar el novembre -moment en

què s'han d'inscriure les curses de l'any següent- i encara no ens havien dit res, de manera que vam inscriure la cursa d'enguany, per fer-la amb el Moto Club Manresa i, un altre cop, només amb motos", explica l'alcalde de Sant Feliu.

L'edició 2010 de la Pujada en Costa de Bigues a Sant Feliu (la 32a d'ençà de la seva creació), tindrà lloc el dissabte, 5 de juny i incorporarà tres modalitats: motos, quads i sidecars. Els interessats a inscriure's trobaran més informació a www.moto-clubmanresa.com.

Benhmbarka i Brown, de Sant Celoni, guanyen la mitja de Girona

Sant Celoni

Els atletes Mohammed Benhmbarka i Louise Brown, veïns de Sant Celoni, van aconseguir la victòria en la categoria masculina i femenina de la Mitja Marató Ciutat de Girona. Benhmbarka (guanyador de la Mitja de Montornès 2008, la de Saragossa i d'una edició de la Cursa del Corte Inglés, a Barcelona) va creuar la línia d'arribada amb molta claredat i amb una bona marca: 1h 04min 34s, més de quatre minuts abans que el segon classificat, Marc Roig. A més, Benhmbarka es va quedar a només 24 segons del recordista de la prova, Pere Arco. Pel que fa a Louise Brown (Club Atletisme Sant Celoni), va ser primera amb dos minuts d'avantatge sobre l'atleta del Club Atlètic Vic, Encarna Núñez.

La 24a Cursa de Bellavista obre les inscripcions

Les Franqueses del Vallès

La 24a edició de la Cursa de Bellavista i 4a Marxa Popular, que tindran lloc el 13 de juny, ja han obert el termini d'inscripcions. La prova, de 10 quilòmetres de recorregut i organitzada pel Grup Fondistes Bellavista, començarà a les 9 del matí. Les inscripcions estaran obertes fins a l'1 de maig o fins arribar als 800 corredors, i es podran formalitzar a través de www.atletisme.com, o de forma presencial a la botiga l'Aire Sports (Granollers). El preu serà de 14 euros, tant per a la cursa com per a la marxa, i 13 euros per als participants amb el xip groc.

EL BLOC

TENIA TEMPS

Ramon Solé

CAUSES NATURALS

Han llegit *La guerra dels mons*, d'H.G. Wells? Si no ho han fet, abandonin ara mateix la lectura d'aquest article, perquè els vaig a explicar el final. Després de fracassar en tots els intents de combatre els alienígenes, i quan tot sembla absolutament perdut per als humans, els invasors sucumbeixen per sorpresa i de forma fulminant davant un aliat inesperat, amb qui ningú comptava: els microbis. El que no havia pogut fer la tecnologia i la sapiència dels humans, ho van fer les forces naturals sense despenjar-se. Amb l'UE Aiguafreda està passant quelcom semblant: el projecte faraònic del club ha estat resistint artificialment a base de calés, però ara està amenaçat de mort per causes naturals.

Fa un parell d'anys estava convençut que el principal enemic d'aquest projecte seria la crisi. Però

el president, Ricard Campassol, assegura que els diners continuen sense ser un problema al *Chelseafreda* i que l'equip podria afrontar la nova temporada a Primera Catalana sense problemes. Això pot ser veritat, mig veritat o poc veritat; no ho sabem. Però el que està fent trontollar el projecte no és la crisi, sinó altres elements més essencials, més naturals: quin futur pot tenir un equip que ni juga ni entrena al seu poble i en el qual quasi no hi ha jugadors d'aquell poble? El futbol és, en la seva naturalesa, un fenomen social; una unitat formada per clubs i afició. Un equip sense afició, a la curta o a la llarga, acaba no tenint sentit. Més enllà d'altres inconvenients logístics, aquesta és l'arrel dels problemes d'un equip que ara s'està plantejant vendre's la plaça de Primera Catalana.

La cosa seria molt diferent si l'UE Aiguafreda pogués entrenar i jugar al seu poble. Amb un

equip tan poderós es podrien impulsar accions de captació de socis i iniciatives per atraure públic al camp, es podria fer soroll i generar a tots els racons d'Aiguafreda una atmosfera de futbol, una identificació amb uns colors; en una paraula, es podria plantar, regar i fer florir la societat que tot fenomen esportiu necessita al seu voltant perquè la seva existència tingui sentit.

Però, ai las, l'Ajuntament d'Aiguafreda no té cap pressa per construir un camp de futbol; entre altres coses, perquè no combrega amb la política de talonari de la junta actual, que ha bastit un equip al marge de la base i amb poquíssims jugadors del poble. La mateixa naturalesa del projecte de l'UE Aiguafreda, per tant, és el que li està posant pals a les rodes. Veurem què fa la junta directiva, però no m'estranyaria que, si no es venen la plaça ara, ho hagin de fer l'any que ve.